

PASSITILIT

Numero 3 / 95 Lokakuu

Retkuilu -
päivät
s.4

Asiaa
nuorille
s.6-7

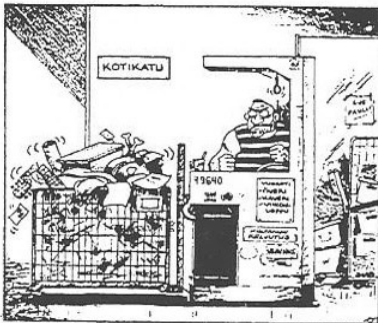
Tuomio...
s.8-11

ULK:sta
s.11

Pasilli 3/95 Lokakuu

PASILLI 3 / 95 SISÄLLYS:

Pääkirjoitus2
Puheenjohtaja3
Työstä ja suojelusta3
Retkeilypäivistä4
Tie vuorelle O.R4
Paikallisesta tilanteesta.....	5
Keinoja nuorten järjestäytymisasteen nostamiseksi6-7
Ihmettelyn ikäisiäni J.K.....	7
Tuomio määräaikaikiistassa....	8-11
Terveisiä ulkista11
Kädet O.R.12
HIPA12
Kansikuva: Jarmo Somermäki	

Pääkirjoitus

Kädessäsi on viimeisin ammattiosaston virallisen äänenkannattajan, eli Pasillin numero 3/95. Kuten fiksuimmat teistä varmaankin huomaavat, on kato käynyt toimituskunnassa. Eli päätoimittajan ja toimitussihteerin paikat olisivat avoinna, joten jos vaan halukkuutta löytyy niin...

Olen tässä vuosien varrella ihmetellyt, mistä mahtaa johtua, että näinkin suuren ammattiosaston toiminta perustuu pitkälti hyvin pienen joukon aktiivisuuteen. Onko vika siinä, ettei tehtäviä haluta tai osata jakaa, vai siinä ettei halukkuutta toimintaan kertakaikkiaan ole. Oli syy mikä tahansa edellä mainituista, tai sitten joku muu, niin ammattiosaston on mielestäni syytä vakavasti pohtia tätä ongelmaa, ennenkuin tehtävät kasautuvat liiaksi yksiin käsiin. Siitä ei ole seuraksena, kuin liuta 'burn out':in partaalla kamppailevia ay-aktiiveja ja huonosti hoidettua edunvalvontaa. Toistaiseksihan homma toimii suht' hyvin, mutta kuinka kauan?

Lehden toimituksen puolesta toivotan kaikille lukijoille kaunista syksyä.

Matti Penkkimäki.

Pasilli 3/95 - Postiliiton Pasilan osasto r.y:n tiedotuslehti - 10.vsk - Osoite: PL 25 00011 POSTI
Puhelin 920 451 7260

Toimitusneuvosto: Ari Mälkönen, Sami Nevalainen, Matti Penkkimäki,
Hannu Penttinen ja Kari Pihlaviita - Painopaikka: Painatuskeskus, Pikapaino Opastinsilta

Puheenjohtajan palsta

Pasilli-lehti, jota parhaillaan luet, ilmestyy nyt vihdoin pienten vastoinkäymisten saattelemana. Päätoimittajana vuoden alusta toiminut Matti Silvonen on luopunut tehtävästä omasta pyynnöstään. Kiitokseni Matille tästäkin lyhyeksi jääneestä kaudesta lehden parissa. Toimikunta etsii nyt seuraajaa tämän Pasillin päätoimittajaksi. Lehti on ammattiosastolle tärkeä tiedotuskanava. Odotan sen toimivan jatkossakin avoimena keskustelufoorumina, samoin kuin odotan runasta kirjoittelua jäsenistöltämme siihen.

Raskaanpostin työntutkimustyöryhmä on aloittanut työnsä. Uuden ja valmistuneen koneympäristön tarvitsemat henkilöresurssit selvitetään sen toimesta. Parhaillaan raskaanpostin hallissa rakentavat luottamusmiehet ja työntutkija tarvittavia normeja eri työtehtäviin. Varsinainen mitoitus tapahtuu viikolla 42 tai 43. Pyydän henkilöstöä suhtautumaan ymmärryksellä suoritettavaan mitoitukseen. Sehän

suoritetaan meidän pyynnöstämme.

Kirjepostissa työnantajan suorittamat yksipuoliset työaikakokeilut sekoittavat pahasti työilmapiiriä ja kiristävät työntekijöiden välejä pienten kirjeiden käsittelytiimissä. Tiimin henkilöstölle on ammattiosaston toimesta suoritettu kysely "kokeilun" onnistumisesta.

Ammattiosasto seuraa huolestuneena "kokeilua" ja tekee siitä omat johtopäätökset ja ehdotukset työnantajalle.

Syksyllä -95 on jälleen tulossa työilmapiiri- ja muutosluotauksen kysely henkilöstöllemme. Pyydän kaikkia asianosaisia vastaamaan kyselyihin ja ottamaan kantaa avoimena oleviin ongelmiin työilmapiirin parantamiseksi tehtämissä.

Tätä kirjoittaessani odotamme TUPO ratkaisun syntymistä ja eri liittojen sitoutumista keskitettyyn tulopoliittiseen ratkaisuun maassamme. Postiliiton työehtosopimukset päättyvät v.-95 lokakuun

lopulla. Avoinna olevia asioita on mm. lomajärjestelyt lyhyt ja pitempilomalaisten osalta, sekä käsittelyn uusi palkkajärjestelmä. Postiliiton liittovaltuusto on kutsuttu koolle 27.9.-95 ottamaan kantaa TUPOON ja muihin avoimena oleviin asioihin.

PL:n Pasilan osaston toimikunta ja luottamusmiehet pitävät syksyn toimintaseminaarin marraskuussa. Tällöin paneudumme suuntaamaan toimintamme vastaamaan ajan haasteita.

Keväällä Postiliiton toteuttama mielenilmaisupäivä 28.3.-95 toteutui Helsingin POK:ssakin, kuten koko valtakunnassa. Muuttamat ammattiosastomme jäsenet eivät kuitenkaan noudattaneet tehtyä järjestöpäätöstä. PL:n Pasilan osaston toimikunta on antanut varoituksen ko. henkilöille.

Hannu Sojakka PJ.

Työstä ja suojelusta

Elämme postaalisesti hiljaista aikaa, mutta suoritteet ovat lähteneet jo selvään nousuun. Kuluneena vuotena on lähtenyt pilvin pimein ammattitaitoista vanhaa peruspostilaista täysin terveinä työttömiksi. Olen joutunut keskustelemaan muutaman poislähteneen kanssa ja tullut siihen tulokseen, että jos ihminen lähtee täysin terveenä työttömäksi, niin jossain on vikaa ja lujasti. Olen huolestuneena seurannut kasvaneita ylityömääriä, jotka kielivät selvästi liian vähäisestä henkilöstömäärästä.

Vaikka koululaiset tekee tällä hetkellä kahta vuoroa päivässä, niin ei homma toimi kauaa näillä lääkkeillä. Raskaanpostin hallissa on otettu uudet koneet käyttöön ja näemme miten homma toimii syksyn mittaan. Syksystä tulee taatusti mielenkiintoinen, koska sopimukset ovat katkolla, sekä on edelleen sopimattomia asioita isonippu. Toivottelen kaikille työtovereille hyvää alkavaa syksyä.

M. Poutanen
Työsuojeluvalluutettu

Retkeilypäivien tunnelmia

Postiliiton retkeilypäiville 17.-18.6. Seinäjoelle osallistui Pasilan osastosta yli 50 henkilöä. Retkeilymajoihin majoittautuneet olivat aloittaneet kaupunkiin ja Törnävän saaren tutustumisen jo perjantai-iltana. Heillä kuuluu olleen piripintaisia kokemuksia Seinäjokelaisesta kesäyöstä. Muut pasilalaiset lähtivät retkeilypäiville aikaisin lauantai-iltana. Varhainen lähtöaika näytti muutamia uuvuttavan. Seinäjoelle päästiin puoliltapäivän vaikkapa autoon jouduttiin vaihtamaan öljytkin kohta lähdön jälkeen. Seinäjoella ehdittiin häthätä syödä kalakeitto mutta avajaisjuhla jäi näkemättä sillä tulimme kaupunkiin viimeisten joukossa.

Pasilan väki majoitettiin hotelli Lakeuteen, joka sijaitsi usean kilometrin päässä juhlapaikasta. Majoittumisen jälkeen katsottiin iltapäivällä musikaali Viulunsoittaja katolla. Ulkoilmateatterissa nähty esitys oli onnistunut; yleisö oli ihastunut kauniisti soineisiin ja hyvin kuuluviin lauluosuuksiin. Lämpöisessä iltapäiväauringossa nähty musikaali juutalaisperheestä ja sen ajamisesta pois kotikonnuiltan muuttui kiusallisen omakohtaisen tuntuiseksi, sillä juhlapaikan ja

hotellien väliset kuljetukset eivät toimineet. Katsojat joutuivat odottelemaankyytiä hotelli Lakeuteen melkein tunnin. Säiden puolesta odottelussa ja Seinäjoen järjestelyissä ei ollut valittamista. Sade näet osui kohdalle vasta sunnuntai-iltapäivällä.

Retkeilypäivien ohjelmaan kuulunut iltajuhla pidettiin Törnävän saaren kentällä. Ohjelmaan kuului ruokailu, pari juhlapuhetta, yksinlaulua (ei karaokea), sekä nuoria miehiä käsittäneen ryhmän tanssiesitys. Naiskatsojat kuuluivat ja näyttivät innostuneilta. Palkintoja jaettaessa paljastui Pasilan Teemu Tiestön voitto miesten saappaanheitossa. Onnittelut Teemulle! Kun Postimieslehdessä lukee retkeilypäivien tulosluetteloita, huomaa pasilalaisten olleen kilpailuisia aktiivisesti mukana.

Iltajuhlan jälkeen osa joukostamme siirtyi tanssimaan, jatkaen sitä aamuneljään saakka. Osa taas lähti rannalle kesäillasta nauttimaan ja paistamaan makkaraanuutiloaa. Alastonuninti, jonka naiset taisivat voittaa, kiinnosti muiden osastojen puheenjohtajiakin. Uiminen vaati lämmittelyä hyvällä maulla ja kirkkain menetelmin. Sateettoman

lauha kesäyö antoi mahdollisuuden monenlaisiin rattoisiin vaihtoehtoihin. Ne myös osattiin käyttää hyväksi. Viihtymisen oli niin nautinnollista, että kesäinen yö oli puoliintunut sunnuntain puolelle pasilalaisten kömpiessä hotelliinsa kauneusunille.

Sunnuntaina ohjelmassa olisi ollut museokäyntejä, mutta tyydyimme aamiaiseen ja lähtöä helpottavaan virkistäytymiseen. Hotelli Sorsanpesässä tarjotun maittavan läksiäisaterian jälkeen alkoi sateinen matka kohti etelä-Suomea. Retkeilypäivät antoivat tilaisuuden viihtyä, tavata tuttuja postilaisia sekä mahdollisuuden nauttia pohjalaisesta maisemasta ja luonteesta. Allekirjoittanut kiittää samalla Seinäjoen osastoa matkajärjestelyistä ja Pasilan naisjaostoa avunannosta. Toivottavasti ensi vuonna Porin Yyterissä pidettävillä retkeilypäivillä säät ovat yhtä suosiollisen lämpimät ja ilmapiiri vetää luonnonmukaisuuteen.

Olli Asikainen

TIE VUORELLE

*Vahvoina ja suurina
me lähdimme vuorille,
matkasimme korkeilla
lumihuippuisilla rinteillä,
puurajan tuntumassa.*

*Muutuimme jättiläisiksi
alla paljaan taivaan,
tunsimme itsemme titaaneiksi
puustoinen taival takanamme.*

*Saavutimme huipun
vaelluksemme päättyi,
katseemme suuntasi alas
kohdaten autiutta,
ylös, kohdaten avaruutta.*

*Tuon täydellisen äänettömyyden,
aarettömän autiuden edessä
me olimme nöyriä,
olimme pieniä jälleen.*

O.R.

Paikallisesta tilanteesta

Postissa ei ole lama. Suoritteet ovat kasvaneet huomasti. Yli- ja lisätöitä tehtiin viime vuonna keskimäärin 32 henkilötyövuoden verran. Kun määräaikaisia pantiin talosta 25, niin viime vuoden seitsemän viimeisen jakson keskimääräinen yli- ja lisätöiden määrä oli 54 HTV:ta. Tuntiapulaisia oli 36 määräaikaisista tehdyn kanteen aikoihin ja luku nousi E-kirje mukaan luettuna puoleentoistasataan. Tänä vuonna yli- ja lisätöiden määrä on käynyt jossain jaksossa 70:ssä. Viime vuonna opittiin tapa roudata postia Tampereelle, Turkuun ja lahteen rekoittain. Jopa nyt elokuun ensimmäisellä viikolla Tampere ja Lahti sai rekalliset ylimääräistä postia.

Silti jäämiä on aika ajoin. Pienissä kirjeissä vietiin jaksoon kuulunut ns. TA-vapaa pois työntekijöiltä ja työmotivaatio.

Pääläluottamusmiehelle kieltäytyy aluejohtaja antamasta palkanpidätystietoja 28.3. lakon osalta, vaikka luottamusmiessopimus edellyttäisi. Liekö syynä sekin, että innospäissään pidättivät palkan tunneittain, vaikka korkeamman johdon ohjeet edellyttivät päiväpalkan pidätystä. Tiimin sisäisiin työryhmiin on tarkoitus nimetä työntekijöitä työnantajapuolelta ja mieluisia - jopa rikkureita. Luottamusmiehiä on tarkoitus ohittaa ja ohitetaan, minkä ehditään. Ammattiosaston kanssa ei neuvotella. Pääläluottamusmiehenkin kanssa vain keskustellaan. Erimielisyyksiä siirtyy liittotasolle. Töitä saa paahtaa niska limassa, elpymisaikoja tai joutuisuuksista kertyviä luonnollisia porkkanoita ei kohta edes muistetakaan. Kuntoilua ja solupalavereja tarjotaan ikäänkuin etuna, vaikka normaalissa yritysmaailmassa tämä on arkea.

Ikääntyneet työntekijät ovat kadonneet, jopa ahkerimmat työtätekevät solunvetäjät. Sairastamisesta uhkaillaan varoituksella. Tässä läjä korviin kantautuneista tunnoista Pasilassa.

Pikapikaa keväisen lakon jälkeen istui Vennamon asettama ns. Projekti-2000 -työryhmä. Tärkeänä asiana todettiin yhteisesti, että esimiestoiminnassa on puutteita. Toisena linjana todettiin, että ongelmat tulisi ratkaista paikallistasolla. Työnantajalla - korkealla taholla - on kova hinku päästä paikalliseen sopimiseen.

Ammattiosasto lähetti 15.6.95 kirjeen projekti-2000 -työryhmälle, jossa se kertoi pienten kirjeiden "työntutkimuksen" saamista käänteistä.

Toiminnallistamistyöryhmän sihteeriksi änkeytynyt Timo Lampinen käänsi koko jutun farsiksi. Kirjeessämme sanotaan: "Sihteerin julkasi jopa muistioihin kirjoittaa, että työntutkimuksen päivittämisestä voidaan keskustella myöhemmin". Edelleen kirjeessä todetaan: "Eriyistä Lampisen ja aluejohtajankin linjassa on aggressiivinen luottamusmiehen ja ammattiosastovastaisuus . . . Ammattiosasto taas lienee se elin, joka paikallisia sopimuksia tekee paikallisen työnantajan kanssa, joten työnantajan asenne on täysin väärä ja jopa liikkeenjohdollisesti typerä tulevaisuutta ajatellen". Toiminnallistaminen muuttui työvuorokokeilusta "äänestämiseksi" ja poiki kaksi erimielisyysmuistiot: TES:iä ja paikallissopimusta työajanlyhentämisestä rikottiin. Yhteistoiminta muuttui saneluksi. Vielä sitaatti kirjeestä: "Pelisääntöjä ym. paperi on yksin Lampisen

hengentuotetta. Normaalisti tällaisista asioista neuvoteltaisiin. Jos kokeiluja suoritettaisiin asiallisesti olisi pelisäännöt luotu yhdessä ja silloin työntekijätkin olisivat asiaan sitoutuneita. Nyt halutaan vain sanella ja pakottaa työntekijöitä "kokeiluihin". Tätä ei voi parhaalla tahdollakaan kutsua edes välttäväksi johtamiseksi".

Pasilassa alkavat taas löytyä troublemakerit. Monta kertaa on nähty johdon vaihtuvan epätoivoissaan. Tiimirintamalla kaksi vetäjää on jo haihtunut ja kolmas saneeranut alaisensa pois. Tiimihuuma alkaa kohta olla ammattiosaston esittämällä tasolla. Enää puuttuu vain työnjohdollinen ja henkilöstöpoliittinen järki. Sen ilmeneminen vaikuttaa toiveajattelulta ilman vaihtuvuutta. Ilmeisesti tuotannon on taas annettava ajautua pattiin, ennenkuin ylemmät tahot kiinnittävät huomiota paikalliseen tilanteeseemme. Tässä kehityksessä on vain se vaara, että työntekijöiden ammattilypeys kärsii, kun johto teoretisoi ja keksii konnuuksia.

Vanha totuus on edelleen vallalla, että herrat ne työt tekisi, jos työ herkkua olisi. Joka tapauksessa ammattiosasto jatkaa linjallaan ja turvaa jäsentensä edut parhaalla mahdollisella tavalla. On helpompi vaihtaa muutama johtaja kuin kaikki työntekijät. Ollaan tarkkoina ja seurataan viilenevää syksyä. Moni asia on katkolla parin kuukauden sisään.

Teuvo Pykönen

Keinoja nuorten järjestäytymisasteen kohottamiseksi

Koska on ilmeistä, että nuorten järjestäytymisaste on keskimääräistä heikompi olisi pohdittava kokonaan uusia keinoja nuorten järjestäytymisasteen kohottamiseksi siedettävälle tasolle. Kun työpaikoilla kuuntelee nuorten ihmisten mielipiteitä työpaikkansa epäkohdista ja ongelmista, ja toisaalta nuorten mielipiteitä Postiliitosta on vain todettava, että olemme epäonnistuneet edunvalvontaorganisaatiomme markkinoinnista nuorille.

On selvää, että kaikki nuoret eivät ymmärrä, että ammattiyhdistys pyrkii saamaan jäsenilleen lyhyempää työaika, parempaa palkkaa ja turvallisempaa työympäristöä. mutta myös se tosiasia, että ammattiyhdistys pyrkii saamaan työntekijöilleen lisää vaikutusmahdollisuuksia työpaikoille, on jäänyt nuorille epäselväksi.

Pääsy tähän huolestuttavaa tilanteeseen on meissä edunvalvojissa, meidän puutteellisessa kyvyssämme kyvyssämme ilmaista edunvalvontaorganisaatiotamme siten, että nuoret sen ymmärtäisivät ja mieltäisivät sen myös nuorten kokemien vääryyksien ja epäoikeudenmukaisuuksien korjaajaksi.

Asiantilaan eivät nuoret ole täysin syyttömiä. Nuoret eivät useinkaan halua ymmärtää politiikkaa, eivätkä luoda itselleen käsitystä arkipäiväisten ristiriitojen ja toimenpiteiden merkityksestä.

Tämä on vastuuttomuutta, kieltäytymistä järjestön rakentamisesta ja mahdollisen muutoksen aikaan saamiseksi.

Jotta tähän saataisiin muutos olisi

välttämätöntä saada todelliselle kansanvallalle riittävät edellytykset. Tämä tarkoittaa sitä, että järjestön päätöksenteko viedään lähemmäksi nuoria. Postiäänestyksiä kaikista keskeisen tärkeistä asioista.

Palkka -ja sopimusasioista, mutta niin Postiliiton kuin ammattiosaston johtopaikoista olisi paikallaan suorittaa jäsenäänestys postiäänestyksenä.

Uskon, että näin menetellen nuoret kokisivat siten, että kerrankin heidän mielipiteitään kuunnellaan ja että he(nuoret) mielipiteineen pääsevät vaikuttamaan siihen kuka heidän etujaan ajaa.

Myös Postiliiton ja ammattiosaston johdon olisi pakko ottaa paremmin huomioon nuorten erityisongelmat, koska nuoria on järjestössämme paljon ja heidän kannatuksensa saaminen voisi vaalitulanteessa olla ratkaiseva.

Se, että Postiliiton hallinnossa ja osastojen toimikunnissa on suhteettoman vähän nuoria johtuu pääosin siitä, että ammattiyhdistys elää suhteessa nuoriin tavallaan eristyksessä.

Tämä taas johtuu siitä, että ammattiyhdistys noudattaa sovinnaisia muotoja jotka toimivat vanhemmalle sukupolvelle ankkurina mutta nuoremmalle sukupolvelle painolastina, ajan kuitenkin nopeasti muuttuessa.

Muutoksen esteenä on kuitenkin myös se kylmä tosiasia, että vanhemmat AY-aktiivit ovat niin leipääntyneet tehtäviinsä, että suojaavat nuoria vastaan.

Mitä kauemmin on ollut mukana toimikunnassa sitä enemmän suojautuu ja lopulta menettää kosketuksen kokonaan nuorten mailmaan ja heidän käsitykseensä siitä, miten asioita olisi hoidettava.

Kun näin on käynyt, on enemmän tai vähemmän välittämättä nuorten vaatimista oikaisuista sekä toimintamallien uudelleen arvioinneista.

Nuorten olisi tätä piittaamattomuutta vastaan ryhdyttävä taisteluun, jotta nuorten sosiaaliset edut tulisi paremmin huomioituksi.

Kuten alussa totesin on nuorilla puuttellisia ja virheellisiä tietoja AY-liikkeen historiasta, tavoitteista ja saavutuksista. Myös AY-liikkeen toimintatapoja, koulutustekniikkaa ja eri menettelytapoja ei ilmeisesti tunneta kovinkaan hyvin.

Koska näin on, olisi luottamusmiesten kiinnitettävä nuorten kanssa käymissään keskusteluissa erityistä huomiota ainakin seuraaviin etuihin, jotka AY-liikkeen jäsenet saavat.

- Ammatillisen tiedon ja taidon hankkiminen ja lisääminen
- Uusien sosiaalisten yhteyksien luominen
- Saada taloudellista apua ja etua
- Pyrkii edistämään omia ihanteitaan

Nuorille olisi erityisesti tähdennettävä sitä, että ammattiyhdistys voi menestyksellisesti ajaa näitä asioita vain, jos sillä on aktiiviset nuoret jäsenet tukena.

Jotta aktiivisuuden merkitys tulisi mahdollisemman selvästi ilmi, olisi paikallaan verrata passiivisen ja aktiivisen jäsenistön vaikutusta järjestöön ja sen kykyyn ajaa jäsenistönsä etua.

PASSIIVISET NUORET JÄSENET JA LIITTOON KUULUMATTOMAT

Tästä seuraa että AY-liikkeen edunvalvonta ja luottamusmiestehtävissä ei ole paras ja kyvykkäin aines, koska parhaat ja kyvykkäimmät eivät hakeudu näihin tehtäviin passiivisuutensa takia tai sen yksinkertaisen syyn vuoksi etteivät ole AY-liikkeen jäseniä.

Kaikessa inhimillisessä toiminnassa lopputulos riippuu halusta ja kyvystä suorittaa saamiaan tehtäviä.

Jos toisen tulontekijän arvo on nollla on lopputuloskin huono.

Tästä taas seuraa, että jäsenet eivät saavu kokouksiin ja että jäsenistö ei arvosta yhdistystään. Siksi se(jäsenistö) ei halua myöskään maksaa jäsenmaksujaan.

Tämä taas johtaa tilanteeseen, jossa AY-liike ei pysty vastaamaan jäsenten oikeuttettuna pitämiin haasteisiin.

Tällaisessä tilanteessa voidaan päätyä siihen, että jäsenet eroavat yhdistyksestä, koska edut ovat haittoja pienemmät tai eivät liity jäseniksi laisinkaan.

AKTIIVISET JÄSENET

Tästä seuraa, että AY-liikkeen eri luottamusmiestehtävissä on kyvykkäitä ja halukkaita yhdistyksen jäseniä.

Tästä taas seuraa, että yhdistyksellä on käytettävissään ideoita, aloitteita ja työvoimaa. Yhdistyksen johdon on helppo toimia ja moitteilta välttyäkseen sen on pakko toimia tehokkaasti ja johdonmukaisesti.

Tämä taas on paras keino aktivoida nuoria lisää. Luonnollisena seurauksena on, että nuorilla on vahva motivaatio.

Kaiken edellä mainitun johdosta on helppo päätellä, kannattaako olla aktiivinen nuori. Itse näin uskon, vaikka usko onkin pelkkää todennäköisyyttä.

Koska nuorilla on yleensä pienempi palkka kuin vanhemmalla väellä, olisi syytä miettiä muorten maksamien jäsenmaksujen alentamista. Ylipäätään parempipalkkaisten pitäisi maksaa suhteessa enemmän jäsenmaksuja kuin pienituloisten. Niinhän

poliisikin tekee sakkoja kirjoittaessaan ja myös verottaja on nähnyt tällaisen toiminnar oikeudenmukaisempana. Or omituista, että tätä ei ole mielletty AY- liikkeessä, vaikka AY-liike on aina korostanut solidaarisuuden merkitystä pienituloisempaa kohtaan.

Olisi myös syytä pohtia sitä vaihtoehtoa, että alle 18-vuotiailta poistettaisiin jäsenmaksu kokonaan. Näillä toimilla olisi varmast merkitystä nuorten järjestäytymisasteen kohottamisessa.

Kai Bacman

IHMETTELIN IKÄISIÄNI

1.
*Pikkupoikana kävin miestenkoulua katiskalahden rannalla sitä kävin ulkokuusissa nietos niskan päällä tuiskussa ja tuulessa.
Aaveiden ulvoessa kiivaimmillaan viima pyyhkii pyllyn joutuin.
Joskus painomusteen jälki jäi pakaraan kertomaan Kyllikki Saaren viikatesurmaajasta jonka oli nähty liikuskelevan sielläpäin.
Pikkupoikana kävin miestenkoulua tarpeen tullen häthätää kävin aina pelko perseen alla.*

2.
*Ihmettelin ikäisiäni
sen suuruudella mahtailivat
hävyttömiä sanoja korkkailivat.
Satuaan isin ja äidin nukkumaan
vetivät nahkarotsit harteilleen
kävivät kartsalle
kaupungin kasvoja lätkimään.
Ihmettelin ikäisiäni
korkeintaan kotiintuloaikoja
vastaan kapinoivat.
Rippiriepuineen polvistuivat alttarille
muöhemmin poikapuoliset armejaan.
Yhä ikäisiäni ihmetellen.*

Jouni Kytöaho.

Tuomio määräaikaistassa

Koko viime vuoden Pasilan osaston edunvalvonta-alueella hiertänyt määräaikaistassa on saanut työtuomioistuimelta tuomion. Alunperin työnantaja määräaikaisti kolmisen sataa työntekijäämme, joilla ei ollut omaa virkaa vuoden 1993 lopulla. PKS-tuotantoalueella määräaikaistukset oli merkitty päätymään 30.6.94 ja ulkomaantuotannossa 30.9.94. Ulkin asia saatiin hoidettua, mutta Pasilasta kenkää sai 25 työntekijää. Postiliitto vei lopulta asian työtuomioistuimeen ja 30.6.95 annettu tuomio oli todellinen tuomio. Korvauksia väärinkohdeiluiksi tulleet eivät saaneet.

Työtuomioistuinkäsittely

Postiliitto nosti PT:n Työnantajaliittoa vastaan kanteen "irtisanomissuojapäätöksen ja luottamusmiessopimuksen vastaisesta menettelystä". Asia koski 19 lehti- ja jakelupalveluiden henkilöä ja 25 PKS-tuotantoalueen työntekijää. Seuraavassa keskityn vain pasilaisten tapaukseen.

Kanne valmistui loppuvuodesta 1994. Suullinen valmistelu oli 16.3.95 ja pääkäsittely todistajien kuulemisineen oli 29.5.95. Tässä näkyy menettelyn hitaus verrattuna 28.3.95 lakon kahteen tuomioon, joista ensimmäinen korvaustuomio paukahti Postiliitolle alle kahden viikon.

Postiliitto vaati määräaikaistetuille irtisanomisajan palkkaa (henkilöstä riippuen 2-3 kk) ja korvausta perusteettomasta irtisanomisesta 24-30 kk:n palkkaa vastaavaa summaa.

Postiliitto perusteli vaateitaan mm. seuraavasti: "Erimielisyyden kohteena olevaa asiaa oli yritetty sopia Postiliiton ja PT:n Työnantajaliiton

asettamassa selvityslautakunnassa. Kesäkuun 8 päivänä 1994 pidetyssä kokouksessa oli sovittu alustavasti sopimusluonnoksesta, jonka mukaan työnantaja olisi korvannut työntekijöille vähintään kahden kuukauden palkkaa vastaavan korvauksen. Työnantaja oli siten tavallaan myöntänyt oman virheensä ja ollut valmis sopimaan asian.

Vaatimuskohdassa 3 mainitut henkilöt (=PKS-tuotantoalueen 25 työntekijää, kirj.huom.) olivat olleet tuotantoalue pääkaupunkiseudun palveluksessa. Työnantaja oli myös heidän kohdallaan jättänyt noudattamatta irtisanomissuojapäätöksen mukaista irtisanomisaikaa ja rikkonut lisäksi työehtosopimuksen mukaista yksilöllistä irtisanomisperustetta ja irtisanonut myös luottamusmiehen. Kysymyksessä olevien työntekijöiden kohdalla oli tehty vuoden 1993 lopussa määräaikaistetyt työsopimukset, jotka olivat päättyneet 30.6.1994. Työsopimusta tehtäessä määräaikaistuksen peruste oli ollut varsin epämääräinen, eikä määräaikaistukselle ollut ollut työsopimuslain 2 §:n mukaista perustetta. Kysymyksessä olevia työsuhteita tuli siten pitää toistaiseksi voimassa olevina ja irtisanomista edellyttävinä. Ennen yhtiöittämistä työntekijät olivat olleet toistaiseksi voimassa olleessa tilapäisessä virkasuhteessa.

Tuotantoalue pääkaupunkiseudulla oli kevään 1994 aikana muutettu yli 200 työntekijän työsuhteet muodollisesti määräaikaistetuista toistaiseksi voimassa oleviksi. Muodollisesti määräaikaistamiseen työsuhteeseen olivat jääneet ne työntekijät, joista työnantaja oli halunnut päästä eroon. Työnantajan menettelyä oli pidettävä työsuhteen tosiasiallisena irtisanomisena. Työnantaja oli

yksilöperustein valinnut ne työntekijät, joiden palvelussuhde oli päättynyt 30.6.1994. Muodollisen määräaikaistuksen päätymisen kautta työttömiksi olivat jääneet useat syntyperäiset ulkomaan kansalaiset ja ammattiyhdistysaktiivit. Edellä mainittujen seikkojen lisäksi määräaikaistuksen työsuhteiden solmimiseen oli saatanut vaikuttaa eräiden työntekijöiden kohdalla sairaus tai se, että työnantaja oli pitänyt työntekijöitä jostain syystä huonoina työntekijöinä. Valintaperusteet olivat olleet työehtosopimuksen määräysten vastaisia.

Laillisen irtisanomisperusteen puuttumista edellä tarkoitettujen henkilöiden kohdalla kuvasti se, että työnantaja oli ottanut kesän 1994 ajaksi 119 kesätyöntekijää. Heidän työpanoksensa oli ollut suurempi kuin niiden työntekijöiden, joiden työsuhteet olivat päättyneet 30.6.1994. Kesätyöntekijöitä oli käytetty vielä syyskuussa. Tälläkin hetkellä Tuotantoalue pääkaupunkiseudulla oli työssä 36 uutta tuntipalkkaista työntekijää. Työntekijöillä oli myös teetetty jatkuvasti ylityötä, joka vastasi yli 20 työntekijän henkilötyövuotta. Työnantajalla oli siten ollut tarvetta lisätyövoiman hankkimiseen. Edellä mainittujen työntekijöiden työsuhteiden päättäminen 30.6.1994 oli siten johtunut vain siitä, että työnantaja oli halunnut päästä eroon tietyistä työntekijöistä. Kysymyksessä olevien työntekijöiden työsuhteisiin kirjattu muodollinen määräaikaistuksen peruste oli pätemätön. Vasta ehkä vuoden 1995 puolella lajittelukeskukseen oli tarkoitus hankkia uusia koneita, joilla saattoi olla henkilöstövaikutuksia.

Selvittelylautakunnassa työnantajan edustaja oli myös tehnyt tarjouksen, jonka mukaan vaatimuskohdassa 3 mainituille työntekijöille korvattaisiin kahden kuukauden palkkaa vastaava korvaus. Korvauksen taso ei kuitenkaan tyydyttänyt Postiliittoa.

Luottamusmies Lavennon kohdalla työnantaja oli jättänyt noudattamatta irtisanomissuojapäätöksen 3 §:n mukaista irtisanomisaikaa, minkä lisäksi hänen palvelusuhteensa oli päätetty vastoin luottamusmiessopimuksen 4 §:n 14 momentin määräyksiä. Tämän vuoksi työnantaja oli velvollinen suorittamaan Lavennolle irtisanomisajan palkan ja luottamusmiessopimuksen vastaisen työsopimuksen päättämisen johdosta 30 kuukauden palkkaa vastaavan korvauksen.

Vaatimuskohdassa 3 mainittujen työntekijöiden palvelusuhteiden päättämistä oli pidettävä tosiasiallisena irtisanomisena, jonka yhteydessä oli rikottu irtisanomissuojapäätöksen 2 §:n mukaisia perusteita ja jätetty noudattamatta 3 §:n mukaisia irtisanomisaikoja. Tämän vuoksi työntekijöille tuli maksaa yhdenjaksoiden palvelusajan pituuden mukainen irtisanomisajan palkka ja korvausta laittomasta yksilöperusteisesta irtisanomisesta kullekin työntekijälle 24 kuukauden palkkaa vastaava määrä."

Vastauksessa PT:n Työnantajaliitto esitti oikeudenkäyntiväitteen, jonka mukaan kannetta ei tulisi lainkaan ottaa tutkittavaksi, koska asiasta oli heidän mukaan päästy sopuun. Toiseksi työnantaja kiisti kanteen.

Työnantajan sopu-väite oli todella tragikoominen ja hatusta vedetty kepeys. Pääkäsittelyssä pääluottamusmies Sojakka jopa kutsuttiin uudelleen kuultavaksi väitteen takia. Muutenkin pääkäsittelyn 46 sivun päätöskirjasta asia sai kohtuuttoman

osan. Kyse oli 10.8.94 neuvottelu- muistion yhdestä kohdasta, jossa todettiin, että määräaikaiskysymystä ei enää käsitellä PKS-tasolla, vaan muualla oikeusteitse. Samassa yhteydessä 15 määräaikaista sai toistaiseksi voimassa olevan työsuhteen ja 17 henkilön määräaikaista jatkettiin 31.3.95 saakka. Varsinaisella pilkkunussimisella yritys työnantaja saattaa lokaan pääluottamusmiehen ja ammattiosaston maineen. Tästä työtuomioistuimien vähän pilkallisesti toteaa päätöksessään: "Tällaisen väitteen oikeaksi toteaminen johtaa kanteen hylkäämiseen eikä sen tutkimatta jättämiseen..."

työtuomioistuimien hylkää PT:n Työnantajaliiton oikeudenkäyntiväitteen". Hiukan irvien voi siteerata pääkäsittelyn todistajalausuntopöytäkirjaa kyseisestä asiasta, kun lakimies Sipiläinen kysyy henkilöstökonsultti Lampiselta:

"Sipiläinen: Mitä tällä tekstillä ymmärrettiin tässä loppuun käsitellyllä tuotantoalueella, kumpaa näistä, että se oli loppuun sovittu siitä, että hyväksyttiin tämä päättyminen vaiko siitä, että asiaa ei enää sillä tuotantoalueella käsitellä, mutta että liiton tasolla sitä voidaan käsitellä? Lampinen: Siitä on kulunut aika tavalla aikaa ihan tällainen, en tiedä mitä Hannu on ajatellut, en tiedä, mitä olen itse ajatellut?"

Edellisestä myönteisestä nyanssista huolimatta työtuomioistuimen tuomio on muuten tylyä tekstiä. Koko päätöksen perusteena on toteamus: "Ennen tammikuun 1. päivää 1994 kaikkien kysymyksessä olevien henkilöiden oikeusasema on määräytynyt tuolloin voimassa olleiden valtion virkamieslain (755/1986) ja valtion virkamiesasetuksen (723/1987) säännösten perusteella". Tällä perusteella "viranomaisella sai irtisanomisaikaa tilapäisen virkamiehen, kun siihen on syytä". Ja vielä lisäksi: "Valtion virkamieslain 48 §:n 1 momentin mukaan virkaatoimittavan virka-

miehen virkasuhde voitiin viranomaisen ja virkaatoimittavan virkamiehen puolelta irtisanomisaikaa päättämään ilman irtisanomisaikaa. Saman pykälän 2 momentin mukaan viranomaisella sai irtisanomisaikaa virkaatoimittavan virkamiehen sen estämättä, mitä irtisanomisen perusteista oli tässä laissa säädetty". Löylytys jatkuu: "Kun valtion virkamieslain ja valtion virkamiesasetuksen säännösten perusteella viimeksi mainitut virkamiehet edellä todetuilla tavoin otettiin määräajaksi tai muulla tavoin rajoitetuksi ajaksi, ei työtuomioistuimen mielestä Posti- ja telelaitoksen muuttamisesta osakeyhtiöksi annetun lain 5 §:stä myöskään voi johtua, että Suomen Posti Oy olisi ollut velvollinen solmimaan näiden virkamiesten kanssa toistaiseksi voimassaolevan työsopimuksen. Koska tilapäisten ja virkaatoimittavien virkamiesten oikeusasema jo ennen yhtiöittämistä on poikennut vakinaisten virkamiesten asemasta, ei työnantajan voida katsoa menetelleen yhdenvertaisuusperiaatteen vastaisesti asettaessaan heidät työsopimusten solmimisen yhteydessä eri asemaan kuin vakinaiset virkamiehet eikä yhtiöittämisen voida työtuomioistuimen mielestä myöskään katsoa huonontaneen heidän oikeusasemaansa".

Lopullinen niitti tuomiossa on seuraava: "Kanteen vaatimuskohdassa 3 mainittujen työntekijöiden määräaikaisten työsopimusten solmiminen on johtunut Tuotantoalue pääkaupunkiseudulla suunnitteilla tai vireillä olleista tuotantoon ja organisaatioon liittyvistä muutoshankkeista. Tällaisia hankkeita ovat olleet muun muassa muutokset ulkomaan postin käsittelyssä sekä purku- ja lastaustehtävissä, organisaation uudelleenjärjestely, postin käsittelyn automatisointi sekä eräät konehankinnat, kuten isojen kirjeiden lajittelukonehankinta ja raskaan postin koneuudistus. Uudistusten toimeenpanovaiheessa työnantaja on

tarvinnut sellaisia työntekijöitä, joille työnantajan mukaan ei uudistusten käyttöönoton jälkeen ole enää pystytty järjestämään työtä. Koska muutosten toteuttamisvaiheessa on tarvittu ylimääräisiä työntekijöitä ja koska lopullinen henkilöstön tarve uudistusten jälkeen ei vielä joulukuussa 1993 ole ollut selvillä, on työnantaja solminut Tuotantoalue pääkaupunkiseudulla noin 300 määräaikaista työsopimusta. Näistä yli 50 työntekijän (mikäköhän luku tämä on?, kirj.huom.) työsopimus on päätynyt määräajan umpeen kuluttua ja yli 200 työntekijän kohdalla on sittemmin solmittu toistaiseksi voimassa oleva työsopimus.

Koska työnantaja vielä vuoden 1994 aikana on tarvinnut muutos- ja uudistustöiden toteuttamiseen ylimääräisiä työntekijöitä ja koska lopullisen työvoiman tarve on selvinnyt vasta näiden uudistus- ja muutostöiden toteutumisen jälkeen, on työnantajalla työtuomioistuimen mielestä myös Tuotantoalue pääkaupunkiseudulla ollut työehtosopimuksen 2 §:n kolmannessa kappaleessa tarkoitettu yrityksen toimintaan ja suoritettavaan työhön liittyvä perusteltu syy määräaikaisten työsopimusten solmimiseen kanteen vaatimuskohdassa 3 tarkoitettujen työntekijöitten kanssa.

Kun kaikkien kanteessa tarkoitettujen työntekijöiden kohdalla on siten ollut kysymys määräaikaista työsopimuksista, jotka lakkaavat sovitun työkauden päättyessä ilman irtisanomista, ei työnantajalla ole ollut velvollisuutta noudattaa työntekijöiden työsuhteiden lakkaamisen yhteydessä työehtosopimuksen mukaisia irtisanomisaikoja.

Työehtosopimuksen osana noudatettavan irtisanomissuojapöytäkirjan 1 §:n mukaan pöytäkirja koskee vain toistaiseksi voimassa olevia työsopimuksia. Tämän vuoksi

pöytäkirjan määräykset eivät tule sovellettaviksi kanteessa tarkoitettuihin työsopimuksiin eikä työntekijöillä siten ole oikeutta saada tämän työsopimuksen määräysten perusteella korvauksia työsuhteen päättymisen johdosta". Luottamusmies Lavennon osalta on samat litanjat: ei korvauksia. Lopuksi vielä: "Tuomiolauselmakanne hylätään" ja 5000 mk oikeudenkäyntikuluja työnantajalle.

Päätöksestä

Ikävintä ay-liikkeen kannalta on tietenkin se, että päätös oli yksimielinen. "Oma edustajamekin" lähti puhtaasti virkamieslainsäädännön pohjalta päätöksensä.

Osansa tuomioistuimen yleiseen mielialaan ovat vaikuttaaneet ehkä seuraavatkin lausunnot: "Pentti: Oliko siellä meneillään jotain hankkeita tai mihin nämä määräaikaiset liittyivät? Lampinen: Siellä oli sekä raskaan että kevyen postin puolella oli tällaista koneiden uusimiseen liittyviä hankkeita, uusia tehokkaampia koneita, mutta sitten tämä koko postin prosessin kehittäminen, mihin jo liittyy koko muu maa, niin esim. puhutaan tästä pokasta, jonka osa itse automatisointi oli, niin nämä kaikki vaikutti ja vaikuttaa aika dramaattisesti siihen työpanosmäärään". Tai aluejohtaja Tikkasen lausunto: "Tikkanen: . . . Lisäksi koko postissa oli meneillään hanke, joka osittain jatkuu vieläkin, niin sanottu postinkäsittelyn automatisointihanke, joka merkitsi töiden kohdentamista eri tavalla Suomessa eli keskittämistä, lähinnä konekeskukseen ja sillä tietysti oli vaikutusta siihen, että me oltiin yksi osa tätä hanketta. Nämä olivat ne pääsäännöt, mitä silloin oli muistaakseni tiedossa. Pentti: Vaikuttivatko nämä vähentävästi vai lisäävästi henkilömääriin nämä hankkeet, mitä teillä oli? Tikkanen: Vähentävästi tietysti." Kyllä ovat

maailmankirjat sekaisin, kun POKA-hanketta markkinoidaan Pasilassakin henkilöstömäärää vähentävänä tekijänä. Tosiasiassahan Pasilaan on siirretty ja siirretään muualta lisää töitä.

Työtuomioistuimessa voi puhua mitä vaan. Esimerkiksi: "Pentti: Oliko tällä työntekijän syntyperällä jotain vaikutusta näihin henkilön vakinaistamisiin ja muihin? Lampinen: Ei ollut missään tapauksessa". Samalla nuotilla oli PT:n työnantajaliitto kertonut kanteen kiistämisen perusteluissa: "Keväällä 1994 vakituiseksi muutetuiksi määräaikaista ulkomaista syntyperää olleita oli 17,8 prosenttia. Kaikista vakinaistamatta jääneistä sen sijaan ulkomaista syntyperää olleita oli 15 prosenttia". Tosiasia taas oli, että 25 kesäkuun lopussa kenkää saaneista oli 11 ulkomaista syntyperää eli 44 % ulosheitetyistä.

Toinen esimerkki vielä siitä, että työtuomioistuimessa voi puhua todella mitä tahansa: "Sipiläinen: Onko todistajalla tiedossa se, että tässä erimielisyysryhmässä puheenjohtaja Juha Pentin toimesta oli tarjottu kahden kuukauden korvausta Pasilan tapausten osalta ja vielä elokuussa nimenomaan tarjottu, että Pasilan tapaus voitaisiin sopia, mutta ei muita tapauksia? Lampinen: Jotain kuulin näistä, mutta en osaa yhtään sanoa sitä, että olenko tiennyt sen ennen vai jälkeen kun tätä meidän pääluottamusmiehesehdokasta käytyjä neuvotteluja. En nähnyt, että nämä kytkeytyvät jollakin tavalla yhteen. Voi olla, että olen tiennytkin, mutta en osannut, esimerkiksi kentän yksikön töissä, ei aina kiinnostu, eikä lainkaan seurata pääkonttoritason puuhia." Ota siitä sitten selvää. Teksti on purettu suoraan ääninauhalta.

Tapahtuneesta

Viime vuoden ns. Valtuusto-Pasillissa kerroin päivämäärä päivämäärältä, mitä tapahtui. Lyhyesti voin kerrata sen, että määräaikaiskiistaa ei olisi saatu ratkaistua edes näinkään, ellei Pasilan ammattiosaston jäsenet olisi olleet yksimielisen aktiivisia. Massiivisissa joukkokokouksissa luotiin pitkän tähtäimen linja, jossa toimikunnan ja luottamusmiesten oli helppo neuvo-tella. Työnantaja

todella pelkäsi, mitä tapahtuu. Ja tapahtuikin; tiedotustilaisuuksia, spontaaneja ulosmarsseja, työmotivaation laskua ja julkisuutta lehdistössä sekä radiossa. Niin kauan kuin tilanne oli Pasilan osaston käsissä tapahtui edistystä. Kun asia siirtyi liitto-yhtiötason ns. riitalautakuntaan alkoi työnantajan vitkuttelu ja ajanpeluu. Tarpeeksi emme saaneet tukea liitolta mm. ylityökieltolupia. Oma toiminta toi tulosta. Toivottavasti liittokin on saanut kokemusta alituisen

"neuvottelutien" tuloksellisuudesta. Neuvotella pitää aina, mutta asetelmat ovat heikot, ellei ole voimaa takana. Ainoa voima on ryhdikäs jäsenistö. Jäsenistö on valmis, kun tavoitteet ovat sen tiedossa ja kun tavoitteet ovat riittävän selkeät.

Teuvo Pykönen

Terveiset ULKista

Pasillikin rupeaa kuulemma ilmestymään taas. No eipä sen puoleen, olinhan minä tiestysti paikalla kun päätoimittaja oli toimikunnan kuul-tavana siitä, mikä lehteä on oikein viivästyttänyt. En rupea syitä tässä kuitenkaan riepottelemaan, vaan selitelkään kukin omat saamat-tomuutensa, jos tuntee siihen tarvetta olevan. Totean vain, että lehteä on kovasti kaivattu ja siihen tullaan tulevaisuudessa kiinnit-tämään enemmän huomiota, sen ovat ainakin toimikunnan jäsenten keskustelut paljastaneet.

Pasilan osasto on nyt vihdoinkin huomionnut myös ULKin "täys-veriseksi" porukaksi, mutta onhan toimikunnassa jo pari asiansa vakavasti ottavaa jäsentäkin, joten kiitos siitä, niin ULKkilaisille kuin muillekin Pasilan osaston jäsenille.

Olemme luoneet ULKkiin toimivan työhuonekunnan ja valinneet sinne innokkaita ihmisiä hoitamaan meidän kaikkien asioita. On valittu yhteyshenkilöt eri osastojen välille ja myös pasilaan päin. Ja tämä tuntuu toimivan hyvin. Teemmehän me "aktiivit" kovasti töitä myös siellä jossain taka-alalla, kulutamme paljon vapaa-aikaammekin, eikä se kaikki aina välttämättä näy kovin julkisesti. Mutta olitpa ULKista tai

POKista, ota ohimennessä hihasta kiinni niin jutellaan. Olivatpa asiat hyviä tai pahoja, kehuja tai moitteita, niin yhdessähän asiat kuitenkin parhaiten rullaavat.

Opintosihteeri "Osku" Räsänen kyseli tässä keväällä, olisiko ULKissa tarvetta ATK-kursseille. Lupasin kysellä, ja olihan sitä. Niinpä Osku järjesti meille, Pasilan osaston avustuksella, Kiljavalle kaksipäiväisen hyvin antoisan kurssin 16.9.-17.9.95. Osallistujia oli 16 henkilöä eri osastoilta, ja kaikki löysivät hyvin perille lauantai-aamuna. Ihana ilma suosi meitä molempina päivinä, pystyimme oleskelemaan myös ulkosalla sen mitä aikaa riitti. Ruoka oli kaikkien mielestä tosi hyvää. Iltasaunakin saunottiin joukolla ja pulahtivatpa jotkut uimassakin. Sitten muutaman "bissen" ääressä totesimme yhteisesti tällaisten tilaisuuksien yhdistävän tosi mukavasti eri osastoja. Kaiposen Reijo veti kurssin ilman pitkästymisen häivääkään, joten kiitos Reijolle. Kiitti myös Oskulle ja Pasilan osastolle vielä kerran, toivottavasti uusikin kurssi näkee vielä päivän-valon, kiinnostusta nimittäin olisi.

Virkistysmäärärahan käyttökin alkaa olla loppusuoralla tältä vuodelta, joten päätimme mekin

tehdä jotain ja se oli muutamien kyselyjen jälkeen Tallinnan matka. Mikä saikin loistavan vastaanoton, joten lähdemme reissuun 1.10.-95. Osallistujia on ilmoittautunut 67 henkilöä, joten aikaisemmin mainitsemani yhteistilaisuus toteutuu näin-kin pian ja aika suurella prosentilla koko ULKista. Tässä yhteydessä voinkin tuoda vilpittömät kiitok-seni meidän kaikkien osallistujien puolesta päälliköllemme Marjukka Puuskalle mukavasta vastaanulosta matkaamme ajatellen.

Nythän on TUPOKin "ajankoh-tainen", huomenna menee takaraja umpeen, joten Postiliiton liitto-valtuusto on koolla tänään. Pian kuullaan asiasta lisää. Hyväksymepä TUPOn tai emme, paljon on työnantajan kanssa kädenvääntöä käytävänä nykyisessäkin tilanteessa. Tässä siis terveiset Postiliittoonkin ja erityisesti Heinon Jussille. Ohjelmakohdat teitte jo kevättal-vella työnantajaa varten. Olisi jo aika valaista vähän kenttääkin, onko tullut tuloksia vai jatkuuko tämä hulvaton meno vielä pitkäänkin.

Tämä tällä kertaa noin niinkuin yleisesti, tarkennetaan seuraavaan Pasilliin.

Moi Im Martti Mikkonen ULK.

Osoitteenmuutos

PA-PS

Postiliiton Pasilan
osasto ry

PL 25

00231 Helsinki

Uusi osoite

Jos muutat tai jos lehtesi tulee vaaraan osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutosilmoitusta ilmoituksesi kulkee PA-lahetyksenä eli ilmaiseksi!

KÄDET

*Tulen huminan keskellä
Lattiaan kahlehdittu ruumis,
näkyvissä vain kädet.*

*Keskellä liekkimerta
apua anovina,
koheni ojentuneet kädet.*

*Kipinäsateen keskellä
äänetön huuto,
ja ojentuneet kädet.*

*Keltaisina ja punaisina hehkuvat
liekkien ahnaat kidat,
savuna ilmaan nousevat kädet.*

*Kädet, paljon ahkeroineet,
usein rakkaimpiaan hellineet,
nyt liunneena niiden tuhkatkin.*

O.R.